

RAPPORT

Den finlandssvenska Landsbygdsriksdagen 2015

*Landsbygdsriksdagen i Pedersöre 28-29.03.2015 hade Sursik skola som konferensplats.
Tillställningen öppnades i Andersénssalen.
Foto: Kirsi Tikkanen*

Finlandssvensk Landsbygdsriksdag för trettonde gången

Svenskfinlands första Landsbygdsriksdag ordnades år 1990 i Vörå. Men egentligen var inte hela Svenskfinland med, utan bara svenska Österbotten. Bakgrunden var en rejäl avfolkning av landsbygden, vilket ledde redan på 1970-talet till att byarna aktiverade sig, i huvudsak spontant, genom att bilda byaråd. Byaråden kom först i östra och norra Finland, men så småningom kom de också till Svenskfinland.

Upplägget bakom den finlandssvenska Landsbygdsriksdagen liknade litet den rikssvenska Landsbygdsriksdagen. I Österbotten hade vi inte en budkavle, utan vi startade studiecirkel med uppdraget att föreslå åtgärder för den egna byn, men också att komma med krav på vad statsmakten borde göra. De åsikter som kom fram skulle diskuteras på ett stort seminarium, och det fanns ett bra namn nära till hands: *Landsbygdsriksdag*. Trots att upplägget liknade det rikssvenska, så var inte modellen kopierad, bara namnet var stulet.

Landsbygdsriksdagen blev en återkommande tradition vart annat år. Svensk Byaservice koordinerade, men det praktiska ansvaret föll på den region som stod värd för Landsbygdsriksdagen. Detta har gjort att landsbygdsriksdagarna har sett litet olika ut genom åren. Den största samlade 170 deltagare och den minsta drygt 50. Demokratifrågor har ofta varit på tapeten, men allt möjligt som har med landsbygdsutveckling att göra, har kommit upp. Man har på olika sätt samlat in åsikter från ”fältet” till Landsbygdsriksdagen, som sedan tagit ställning.

År 1992 ordnades den andra Landsbygdsriksdagen, även den i Vörå, medan den tredje hölls i Ekenäs år 1994 och omfattade då för första gången hela Svenskfinland med modell från de två första Landsbygdsriksdagarna i Vörå. Sedan har i tur och ordning Kimito, Såka, Pellinge, Nagu, Närpes, Karis, Mariehamn, Borgå och Korpo stått som värdar. I och med årets Landsbygdsriksdag i Pedersöre, som hölls undantagsvis på ett udda årtal, var det nu för trettonde gången som evenemanget ordnades. Sammanlagt deltog ett sjuttioal personer.

Men Landsbygdsriksdagsidén, eller Rural Parliament som man väl ska kalla det i internationella sammanhang, har inte stannat på den nationella nivån. År 2013 ordnades den första alleuropeiska Landsbygdsriksdagen, European Rural Parliament (ERP). Det var en lyckad tillställning i Bryssel, uppbyggd i stort sätt på samma sätt som motsvarande i Svenskfinland.

Från vår finlandssvenska Landsbygdsriksdag i Pedersöre 2015 går nu en del förslag vidare till ERP, som hålls i Österrike den 4-7 november 2015. Dessa motions- och gruppdiskussionsförslag samt andra finländska förslag går via takorganisationen Suomen Kylätoiminta ry (SYTY) – Byaverksamhet i Finland rf. Målet är att Europas landsbygdsbefolkning ska få komma till tals. Övriga motioner och gruppdiskussionsförslag från vår finlandssvenska Landsbygdsriksdag vidarebefordras till nationella beslutsfattare.

Proceduren med motions- och gruppdiskussionsförslagen har gått till så att efter Landsbygdsriksdagen i Pedersöre har sekretariatet för Landsbygdsriksdagen (Ann-Sofi Backgren, Peter Backa, Kenneth Sundman, Mathias Högbacka och Karl-Gustav Byskata) sammanställt svaren på inkomna motioner och från gruppdiskussionerna. Svaren i gruppdiskussionerna rangordnades genom omröstning bland deltagarna under söndagens plenum (29.3).

I de motioner där förslagen vidarebefordras till europeisk nivå, samt även de frågor (oberoende av rangordning) från arbetsgrupperna som berör landsbygdspolitiken på denna nivå, finns tilläggstext under respektive fråga i detta dokument. Övriga motioner och ställningstaganden vidarebefordras alltså till nationella beslutsfattare. De som blev valda under söndagens session till regionala representanter i resolutionsutskottet, har blivit tillsända sekretariatets text för att (fram till mitten av april) kunna kommentera och komma med ändringsförslag till motionerna och ställningstagandena.

Denna rapport baseras på det stora arbetet med motionsbehandlingar och gruppdiskussioner som förts under Landsbygdsriksdagen och gör sålunda inte anspråk på att återge övrigt som hållits under konferensen. Omröstningen av motionsbehandlingarna och förslagen i gruppdiskussionerna utfördes för första gången med mentometrar. Till rapporten bifogas program och deltagarlista (bilaga 1 och 2).

Vasa den 23 april 2015

Svensk Byaservice
Ann-Sofi Backgren
Kenneth Sundman

Aktion Österbotten rf
Mathias Högbacka
Karl-Gustav Byskata

Motioner

Motion 1: **Gemenskapstänkande (Community) och byaverksamhet**

Insänt av: Björn Wallén (formulerat av Peter Backa)

De begrepp som vi använder styr också hur vi tänker. På svenska talar vi om byar. Vårt språk har en stark tysk influens. Detta gör att vi kanske missar en del av vad man menar när man talar om gemenskapstänkande (Community på engelska). Vi borde kanske använda ett ytterligare begrepp – gemenskap – för att beskriva den verkliga kärnan i det vi sysslar med, när vi arbetar för byns bästa. Att analysera begrepp är inte enbart en akademisk aktivitet, det handlar om att på riktigt förstå det sammanhang där den konkreta verksamheten finns med allt från byaplanering och lobbning till midsommarfester och städtalko.

Motionsställarens förslag:

Att starta en bred diskussion om gemenskapstänkandet och dess betydelse för byaverksamheten och landsbygdsutvecklingen.

Förslaget till Landsbygdsriksdagen:

I slutdokumentet uppmanar Landsbygdsriksdagen YTR och de lokala aktionsgrupperna, samt aktivister på olika nivåer att starta en bred diskussion om gemenskapstänkandet och dess betydelse för byaverksamheten och landsbygdsutvecklingen.

På basen av besluten och diskussioner på den finlandssvenska Landsbygdsriksdagen föreslås till den europeiska Landsbygdsriksdagen att:

En bred diskussion om gemenskapstänkandet och dess betydelse för byaverksamheten och landsbygdsutvecklingen inleds.

Motion 2: **Utbildning**

Insänt av: Hans Göran Rosenlund

Inrätta en möjlighet att genomgå kurser/studiecirklar i ”finlandssvenskhet” Att utöka kunskapen om oss själva som en de facto minoritet i Finland. Detta är speciellt viktigt för beslutsfattare, såsom folkligt invalda kommunalfullmäktigeledamöter, eller av partier utsedda ledamöter av Folktinget. Frågor som: Vilka är vi? Vart är vi på väg? Vilka rättigheter har vi? Vilka överenskommelser har Finland ingått som speciellt berör vår folkgrupp?

Finlandssvensk samling anser, att vi som tillhör minoriteten bör kunna berätta om vår historia och om oss själva som folkgrupp, dels för våra finska landsmän men också för personer som kommer från andra delar av Europa. Med utökad kunskap stärker vi vår egen självkänsla och identitet, samtidigt som vi skapar en större förståelse och insikt om oss själva. Finlands åtaganden har föranlett Europarådets expertkommitté att bedöma detta såsom något mycket angeläget ((The European Charter for Regional or Minority Languages – applied to Swedish in Finland – part 2, art 7) Den expertkommitté som arbetar under ministerkommittén summerar och konstaterar att finlandssvenskarna befinner sig i en ”bekymmersam och utsatt situation”. Därför är det viktigt att vi alla som individer, och i synnerhet de individuella finlandssvenska beslutsfattarna på kommunal och regional nivå, förkovrar sig i finlandssvenskhet. Detta kan göras genom att alla folktingsledamöter, stads-/kommunfullmäktigeledamöter bereds möjlighet att delta i ett kursprogram med ett sådant innehåll att detta kan uppnås. Innehållet bör omspänna hela fältet från identitetsfrågor, administrativa indelningar, utbildning till hälso- och sjukvård.

Motionsställarens förslag:

Anhåller vördsamt om att Landsbygdsriksdagen beslutar att tillställa städernas och kommunernas fullmäktigesamlingar en uppmaning att genom sina styrelser besluta att tillsätta arbetsgrupper som bereder möjligheten att anordna undervisning i finlandssvenskhet och innebörden att vara en de facto minoritet i dagens Finland.

Förslag till Landsbygdsriksdagen:

Landsbygdsriksdagen tar in i sitt slutdokument en uppmaning till tvåspråkiga kommuner att informera om finlandssvenskarna, t.ex. i samband med information om evenemang, tillgängliga rapporter och annat informationsmaterial från organisationer som Svenska Finlands folkting, Finlands kommunförbund, landskapsförbund, tredje sektorns organisationer m.fl.

Motion 3: **Underlätta byggande på landsbygden**

Insänt av: Jan-Ove Nyman

För byggande som kan förorsaka påverkan på miljön, krävs i dag ett miljötillstånd. Miljötillståndsprocessen är i dag mycket byråkratisk och ett hinder för utvecklingen av landsbygden. Beroende på investeringens storlek behandlas ansökan om miljötillstånd vid kommunen eller Regionförvaltningsverket. Strukturutvecklingen inom jordbruket har varit kraftig och samtidigt som antalet jordbruk minskat har kvarvarande enheters storlek vuxit. Gränsen för vilken storlek på investeringen som kommunen har rätt att besluta om, har däremot hållits konstant, varvid de flesta investeringar inom jordbruket i dag kräver tillstånd av Regionförvaltningsverket. Behandlingstiden för ett tillstånd vid Regionförvaltningsverket är ungefär 2,5 gånger längre än inom kommunen, därtill är kostnaden en helt annan. Inom bland annat pälsnäringen kan man kringgå detta problem genom att på samma farmområde bedriva verksamheten på flera olika bolags räkning, vilka alla underskrider gränsen för vad kommunen har rätt att bevilja miljötillstånd för. Byggande inom landsbygden ska vara mindre byråkratiskt och gränserna för vad en kommun har rätt att bevilja miljötillstånd för, ska slopas för att motsvara nuvarande omständigheter. Besluten ska göras möjligast nära människan och vid en instans som har den bästa lokalkännedomen. Att miljötillstånd för byggande inom landsbygden avgörs vid samma institution som övriga miljötillstånd, bl.a. gruvindustrin och kärnkraft, är ett slöseri med resurser.

Motionsställarens förslag:

Landsbygdsriksdagen riktar motionen till miljöministeriet om att de ska uppdatera lagstiftningen i fråga och att kommunen får rätt att besluta om alla miljötillstånd gällande byggande av djurstall på landsbygden.

Förslag till Landsbygdsriksdagen:

Kommunerna bör ges ökat inflytande i beslutsfattandet i dylika frågor.

Landsbygdsriksdagen uppmanar i sitt slutdokument miljöministeriet att de ska uppdatera lagstiftningen i fråga och att kommunen får rätt att besluta om alla miljötillstånd gällande byggande av djurstall på landsbygden.

Motion 4: **Överför kajen, skarven och vitkindad gås till de jaktbara arterna**

Insänt av: Jan-Ove Nyman

Stammen på en del arter som är fredade i Finland, har vuxit sig större än vad som är hållbart. Landsbygden dras med problem gällande den överstora populationen av kaja. Kajorna smutsar ner, förstör ensilagebalar och ställer till oreda på farmområden när de kommer i stora flockar. De orsakar jordbrukarna och farmarna extra arbete och ekonomiska förluster. Det finns inget som tyder på att kajornas antal naturligt skulle minska. Vissa nödvändiga åtgärder är rentav omöjliga att genomföra; som täckning av drickskaren dagtid då korna behöver ha tillgång till dricksvatten på betet. Antalet häckande skarvpar i Finland uppgick 2012 till drygt 17 000. Stammen har fördubblats på fem år. I den nationella strategin för främmande arter klassas skarven felaktigt som en återflyttare. Skarven förorsakar lokala olägenheter där stammen vuxit sig för stor. Vi har fått bekanta oss med problemen med vitkindad gås. Inom tätbebyggelsen förorenar den bl.a. badstränder och grönområden. Jordbrukarna i våra trakter lider däremot av att den årligen förorsakar skada genom att äta och trampa ned skörden på spannmålsfält. Landsbygden upplever även problem med andra fågelarter. Stammen av bl.a. skrattmåsar har ställvist vuxit sig så stor att den medför en sanitär olägenhet. I 5 § i jaktlagen uppräknas de djurarter som räknas som vilt och icke fredade djur, och dit hör inte kajan, skarven, vitkindad gås m.fl. Enligt 37 § i naturvårdslagen tillämpas bestämmelserna i lagen på vilt levande djurarter som förekommer naturligt i Finland och Finlands ekonomiska zon, med undantag av vilt och icke fredade djur som avses i 5 § i jaktlagen. Enligt detta är nämnda arter fredade enligt naturvårdslagen, och omfattas av de fridlysningsstadganden som avses i 39 och 49 § i naturvårdslagen. Enbart att en art är sällsynt eller hotad är inte en förutsättning för fridlysning.

Motionsställarens förslag: Landsbygdsriksdagen riktar motionen till miljöministeriet, samt till jord- och skogsbruksministeriet. Ministerierna ska i samråd omedelbart se över vilka arter som klassas som jaktbara och överföra dessa kraftigt växande arter till de jaktbara vilten.

*Förslag till Landsbygdsriksdagen: **Landsbygdsriksdagen uppmanar i slutdokumentet miljöministeriet och jord- och skogsbruksministeriet att utreda vilka arter som klassas som jaktbara. Det ska vara möjligt att på ett lättare sätt möjliggöra jakt på sådana artpopulationer som växer sig allt mer individrika.***

På basen av besluten och diskussioner på den finlandssvenska Landsbygdsriksdagen föreslås till den europeiska Landsbygdsriksdagen att:

Det ska vara möjligt att på ett lättare sätt möjliggöra jakt på sådana artpopulationer som växer sig allt mer individrika.

Motion 5: Natura 2000 har olika tillämpningar på EU-nivå

Insänt av: Jens Lågas, Jonas Östberg, Göran Östberg, Ben-Erik Nedergård, Jonas Lindholm och Jan-Erik Strandberg

- På Natura 2000-områden i Finland finns inte tydligt klargjort vad som är skyddsvärt på respektive område. Skyddsvärdena är inte specificerade utan uttrycks endast i allmänna ordalag. Som exempel kan nämnas Natura 2000-området i Korsnäs kommun som omfattar ca 14 700 ha. Enbart i Molpe bys skärgård utgör natura 2000-området ca 4 700 ha eller ca 70 % av hela byns skärgård.
- Som exempel till motiveringar vid inlösen sägs; ”Skyddet av området kan anses nödvändigt för att bevara naturens mångfald. Förutsättningarna i naturvårdslagen § 10 för att inrätta ett naturskyddsområde uppfylls därmed.”
- Övriga Natura 2000-områden i andra EU-länder har specificerat tydligt vilka biotoper eller djur som är skyddsvärda, vilket har lett till att områdena skyddas för det som är skyddsvärt, men i övrigt kan de användas obehindrat.
- Finland använde Natura 2000 som ett argument för att tvångsfreda och tvångsinlösa privata marker med allmängiltiga motiveringar, vilket kraftigt påverkar lokalbefolkningens kulturarv och möjlighet att vistas i området. Samtidigt blir det omöjligt att utöva och utveckla företagsverksamheten i området.
- Exempel på hur Natura 2000-områden förvaltas och utvecklas i övriga EU-länder:
<http://www.we-love-crete.com/Elafonisi-Beach.html>
http://en.wikipedia.org/wiki/Timanfaya_National_Park
<http://www.telegraph.co.uk/travel/bestbeaches/3072531/Best-beaches-on-Cyprus-Lara-Beach-Lara-Bay.html>

Motionsställarens förslag:

Landsbygdsriksdagen besluter att föra ärendet vidare till den europeiska landsbygdsriksdagen för att rätta till orättvisan, och börja tillämpa grundprinciperna och den praktiska användningen för Natura 2000 på samma sätt i Finland som i övriga EU länder.

Förslag till landsbygdsriksdagen:

Landsbygdsriksdagen intar i sitt slutdokument en uppmaning till den europeiska landsbygdsriksdagen att Natura 2000 ska behandlas med avseende på hur Natura 2000 kan vara en naturlig del i den lokala landsbygdsutvecklingen och att inrättandet av naturskyddsområden inte bör ske med tvång.

På basen av besluten och diskussioner på den finlandssvenska Landsbygdsriksdagen föreslås till den europeiska Landsbygdsriksdagen att:

Natura 2000 ska behandlas med avseende på hur Natura 2000 kan vara en naturlig del i den lokala landsbygdsutvecklingen och att inrättandet av naturskyddsområden inte bör ske med tvång, samt att en harmonisering av tolkningen av direktiven bör ske mellan medlemsländerna.

Motion 6: Vad göra? Vilken riktning är den rätta? Kommer landskapsplaneringen och andra planer att styra för mycket angående boendet och byggande på landsbygden? Olika kommuner behandlar dessutom ärenden orättvist, eller s.a.s. tolkar på olika vis.

Insänt av: Stefan Juslenius

Jag är ägare till ett lantbruk i södra Finland med åker och skog. Gården gränsar till en sjö. Det finns många möjliga byggplatser för egnahemshus och verksamhetsutvidgning, också längre ifrån stranden. Men dagens landskapsplanering styr och begränsar så mycket. Det är inte rätt att man inte har möjlighet att kunna utveckla gården, t.ex. till en fungerande hästgård där vanligt folk och hästintresserade skulle bo vid åkrar och häststall. Det skulle kunna bli ett välfungerande paradiset på jorden. Dessutom är avloppen och vattentillförseln planerade (koppling till det kommunala) och själva platsen ca 500 m från en stor riksväg, och endast 8 km till stad och skolor. Min granne försökte också på att bygga en mindre ekoby med ett mindre vindkraftverk och värmeanläggning som fungerar som komposterande. Men hans drömmar gick även i kras då dagens landskapsplan är för trögsynt. De räknade med att det blir för stor helhet, för långt borta från kommuncentrum. Jag tycker att denna landskapsplan går emot den vanliga människans rättigheter. Det är klart att det ska finnas mått med allt och lite gräns för hur mycket och mycket man får bygga, men inte något statligt förmynderi!

Motionsställarens förslag:

Ska vi fortsätta att utveckla denna landsbygdsplan av förmyndarskap på det viset att vi som privata markägare har mindre och mindre rättigheter hela tiden, och att vi inte får välja mera hur vi kan utveckla vår mark och eventuella verksamhet; har denna landskapsplanering redan gått för långt?; Borde vi kanske gå tillbaka i våra funderingar angående byggnationer och planeringar på landet och skriva helt nya regler och lagar?

Förslag till Landsbygdsriksdagen:

Landsbygdsriksdagen anser att vår lagstiftning bör utvecklas så att det lokala beslutsfattandet får en större tyngd.

Gruppdiskussioner

Trängselproblem i de lokala ekosystemen (Johan Stoor)

För att komma vidare bör lagstiftningen kring skarv ändras och som motivering för detta:

A) Vid fredningar måste alla aktiviteter beaktas.	35,2 %
B) Fokus på vikten av att lyfta yrkesfiskarens roll som ekologiskt hållbar matproducent nu och i framtiden.	32,4 %
C) En trovärdig socio-ekonomisk utredning om konsekvenserna skarven och skarvkonflikterna orsakar.	32,4 %
-

På basen av besluten och diskussioner på den finlandssvenska Landsbygdsriksdagen föreslås till den europeiska Landsbygdsriksdagen att:

Vid fredningar måste alla aktiviteter beaktas och yrkesfiskarens roll som ekologiskt hållbar matproducent nu och i framtiden lyftas upp. Det behövs även en trovärdig socio-ekonomisk utredning om konsekvenserna som skarven och skarvkonflikterna orsakar.

Ökat lokalt beslutsfattande inom planeringen (Jan-Ove Nyman)

- A) Landsbygdssäkring bör tas i bruk vid beslut som rör landsbygden liksom andra lagstadgade förordningar beaktas. 35,2 %
 - B) En myndighet ska inte kunna kräva in uppgifter av landsbygdsföretagarna och kräva en avgift ifall samma uppgifter finns hos en annan myndighet. 45,9 %
 - C) Åkermarken bör förbehållas för odling. Bostadsbyggande och annan infrastruktur får inte försvåra jordbruket. I stället kan handel med byggrätter tas i bruk. 18,9 %
-

På basen av besluten och diskussioner på den finlandssvenska Landsbygdsriksdagen föreslås till den europeiska Landsbygdsriksdagen att:

Landsbygdssäkring bör tas i bruk vid beslut som berör landsbygden, liksom att andra lagstadgade förordningar beaktas.

Finlandssvensk sammanhållning (Markus Österlund)

- A) Svenskspråkig skola och utbildning på alla nivåer, från grundskola till högskola.
67,6 %
 - B) Bevarad och utökad funktionell autonomi utgående från tex modellen Borgå stift, Åbolands sjukhus.
21,6 %
 - C) Identitetsbyggande aktivitetskalender med tio starka finlandssvenska symboler; stafettkarnevalen, Pampas nationaldag, Svenska dagen, Lucia, Kulturkarnevalen, Höstdagarna m.m.
10,8 %
-

På basen av besluten och diskussioner på den finlandssvenska Landsbygdsriksdagen föreslås till den europeiska Landsbygdsriksdagen att:

Minoriteter måste få utbildning på alla nivåer och en funktionell autonomi för minoriteterna bör stärkas i en platsbaserad politik.

Ökade klyftor i samhället (Peter Backa)

A) Motarbeta geografiskt orättvisa skatter! Höj inkomstskatten och sänk indirekta skatter som t.ex. bränsleskatt, bilskatt och dylikt.	35,2 %
B) Inför medborgarlön.	18,9 %
C) EU:s regelverk kring indirekta skatter bör ses över så att vi får bort geografiska orättvisor.	45,9 %
-

På basen av besluten och diskussioner på den finlandssvenska Landsbygdsriksdagen föreslås till den europeiska Landsbygdsriksdagen att:

För att motverka regionala orättvisor, bör man på både EU-nivå och på nationella nivåer överväga ibruktage av skattepolitiska åtgärder.

Demokratin och Svenskfinland i centraliserade strukturer (Ann-Sofi Backgren)

- A) Hävda vår småskalighet. 27,0 %
- B) Nytt innehåll och ansvar för föreningarna kontra föreningslagen. 10,8 %
- C) Partnerskap mellan kommunerna och föreningarna/tredje sektorn. 62,2 %
-

På basen av besluten och diskussioner på den finlandssvenska Landsbygdsriksdagen föreslås till den europeiska Landsbygdsriksdagen att:

Utvecklingen av partnerskapet mellan den frivilliga och offentliga sektorn bör intensifieras. Olika typer av sammanslutningar, såsom NGO:s och lokala kooperativ bör stärkas.

Framtidens landsbygdsutveckling (Christell Åström)

- A) Lokala lösningar behövs =>schablonlösningar fungerar inte och det finns alltför detaljerade lagstiftningshinder. Innovationer och utveckling (placebased policy) behövs. 56,8 %
 - B) En stark landsbygdspolitik behövs, vilket sker genom lokala nätverk/strukturer (för landsbygdspolitiken bör utvecklas). 21,6 %
 - C) Bioekonomin = lösningen + möjligheter som finns på landsbygden – kunskap och kompetens, växelverkan mellan stad och landsbygd, byanivån. 21,6 %
-

På basen av besluten och diskussioner på den finlandssvenska Landsbygdsriksdagen föreslås till den europeiska Landsbygdsriksdagen att:

Platsblinda lagar och program på nationell nivå slår ut mycket olika på olika platser. Det gör att samhället fungerar såväl orättvist som ineffektivt. Därför bör den europeiska Landsbygdsriksdagen stöda en platsbaserad politik. I enlighet med detta bör det också finnas en stark landsbygdspolitik som direkt arbetar för landsbygdsområdena och beaktar deras särdrag. Bioekonomin är en möjlighet för Europa och ger landsbygden en stark roll i länders utveckling, utgående från en lokalt baserad strategi.

Frågor till den europeiska Landsbygdsriksdagen (Staffan Nilsson)

- A) Natura 2000:s olika tillämpningar på EU-nivå bör behandlas av europeiska Landsbygdsriksdagen. 21,6 %
- B) Hur kan Natura 2000 vara en naturlig del i den lokala landsbygdsutvecklingen. 24,3 %
- C) Statens tvångsinlösning av mark för naturskyddsområden hindrar lokal utveckling. Tvångsinlösningar för att inrätta naturskyddsområden bör upphöra. 54,1 %
-

På basen av besluten och diskussioner på den finlandssvenska Landsbygdsriksdagen föreslås till den europeiska Landsbygdsriksdagen att:

(Dessa frågor har redan förts vidare av motion nr 5 och diskussionsgruppen med Johan Stoor som dragare.)